

## ת"פ 45264/05 - מדינת ישראל נגד מ"ע, א"ע

בית משפט השלום ברמלה  
ת"פ 45264-05 מדינת ישראל נ' ע' ו Ach'

בפני כבוד השופט אייל כהן  
בעינוי: מדינת ישראל

### המאשימה

נגד

1. מ"ע

2. א"ע

### הנאשמים

ב"כ המאשימה - עו"ד אוסטרובסקי  
ב"כ הנאשם - עו"ד אדלמן  
**גור דין בעינויו של הנאשם 1**

### רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר, במינוחם לו בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 19.8.1.19), בעבירות החזקתו סכין שלא למטרה כשרה, לפי סע' 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

יצין כי מלכתחילה הוגש כתב אישום נגד הנאשם ובנו (- נאשם 2 - **להלן גם: "הבן"**). ההליך נגד הבן בוטל בהסכמה.

על פי כתב האישום בו הודה, ביום 23.7.17, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם ובנו הנ"ל לרחוב הגדור העברי ברמלה. באותו נסיבות החזק היה הנאשם במכנסיו סכין מטבח בעלייה באורך כ- 9 ס"מ (ראו התצלום ת/1). בבדיקה החזק הבן בכיסו בمبرג אותו נטל קודם לכן, לשם הגנה עצמית. בהגיע שוטרים למקום, הוציא הנאשם את הסכין ממכנסיו והשליכה לתוכו רכבו.

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הבהירה המאשימה כי היא תטען לששת מאסר בפועל אשר אפשר וירצחה בעבודות שירותים כמו גם ענישה נלוות. הדיון נדחה לבקשת הצדדים, על מנת להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות (**להלן: "הממונה"**), לשם קבלת חוות דעת.

עובר לישיבת יום 19.3.19 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה בין היתר, כי הנאשם נמצא מותאים וכשיר לביצוע עבודות שירות, בכפוף למוגבלות פיזיות שפורטו. עוד באותה ישיבה, טענה המאשימה לעונש. הדיון נדחה לבקשת

עמוד 1

הסניגור על מנת לאפשר לו להציג פסיקה רלבנטית. בישיבת יומ' 16.4.19 עטר ב"כ הנאשם ל渴בלת תסקיר, אף חזר בו מבקשתו זו לאור הערת בית המשפט, לפיו בנסיבות העניין שליחת לתקיר נחנית כמיותרת. במועד הנ"ל נשמע טיעון ההגנה לעונש.

### **טיעונו הצדדי לעונש**

**בティועה לעונש, ציינה המאשימה כי** הערכ המוגן בעבירה הוא הגנה על חי אדם ובתחום הציבור. כן טענה, בהפנייתה לפסק דין שיאוזכר להלן, למתחם עונש הנע בין שישה חודשים מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל. לשיטתה, על אף העדר עבר פלילי אין להתעלם מחומרת העבירה בנסיבותיה (לרבות נשיאת הנאשם את הסcin על גופו). בהתאם עתרה להשתת מאסר שאפשר וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

**בティועו לעונש, ציין הסניגור כי** הנאשם כבן 46 שנים, נעדר עבר פלילי, ומנהל אורח חיים נורמטיבי. לנายน ארבעה ילדים בגילאים שהחל משנתים וחצי ועד בת בוגרת שלידה לאחרונה את נכדו. הנאשם עובד בתיקון צמיגים ולמעשה הוא המפרנס היחיד של משפחתו המשלים משכנתה ואת כל הוצאות הבית. הסניגור עמד על השוני בין הנאשם לבנו המאווצר בכתב האישום, בכך שבניגוד לבן, אשר נטל מברג לשם הגנה עצמית, הנאשם לא עשה כל שימוש בסיכון. הסcin נפתחה רק משום שהוא שליכה לתוך רכבו. הסניגור הציג פסיקה המלמדת על טווח עונשה הנע בין אי-הרשעה ועד לעבודות שירות, בציינו כי יש להסתפק בנסיבות בעונשה צופה פni עדיף.

הסניגור המשיך וציין כי ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות יקשה מדוע על פרנסת הנאשם את משפחתו. עוד ציין כי תיקון כתב האישום כחלק מן ההסדר נועד להקל עם הנאשם, על אף - ושמה בגלל - נוסחו העומם בכל הנוגע לנسبות ביצוע העבירה וכי במנין השיקולים לקוליה יש למנות את ליקחת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי.

### **דין וגזרת הדין**

**עקרון ההלימה** - הבנית שיקול הדעת השיפוטי בעונשה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחהים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של הנאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש הולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (ראו סע' 40 ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, מיום 13.8.5).

ברי כי עסקינו בנסיבות באירוע בודד.

**באשר לקביעת מתחם העונש הולם** - הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשה הנאשם הוא זכות הציבור להגנה על ביטחונו.

מדיניות הענישה הנוגעת למלמת על מנת הענישה הנע בין מאסר מותנה או של"צ ולעתים אף ללא הרשעה, ובין מספר חודשי מאסר בפועל.

כך למשל, הושתו מאסרים בפועל:

א. ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (מיום 22.1.15) - אלו הנטה המאשימה - אושר עונש של 12 חודשים מאסר בפועל במצטבר להפעלת מע"ת בן 6 חודשים, בגין איחוד שני כתבי אישום שעוניינם החזקת סכין והחזקת סמים. הנאשם-המבקש החזיק בסכין בכיסו וזו נתפסה על גופו לאחר שהובהלו בבית חולים עקב כך שנדרך.

ב. ברע"פ 242/07 **אולימבו נ' מדינת ישראל** (מיום 11.1.07) אושר עונש מאסר בן 5 חודשים מאסר בפועל, במצטבר להפעלת מע"ת בן 4 חודשים, בגין איחוד שני כתבי אישום שעוניינם החזקת סכין- הן על גופו של הנאשם והן ברכבו (שם החזיק שתי סכינים, כל אחת במגן שמש אחר) והכל לאחר שבית המשפט המ徇ז קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שגורר בית משפט השלום (- 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות).

ג. ברע"פ 5127/09 **יפקח נ' יפקח נ' מדינת ישראל** (מיום 19.6.09) אושר עונש מאסר בן 5 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת סכין שאורך להבה 23 ס"מ, בעוד הנאשם בגילוףין ולאחר שנמלט משוטרים עימה.

ד. ברע"פ 2932/08 **מרגן נ' מדינת ישראל** (מיום 12.6.08) אושר עונש מאסר בן חמישה חודשים, בגין החזקת סכין בטבורה של עיר. עונש זהה הושת על הנאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 9400/08 **מוועדי נ' מדינת ישראל** (מיום 20.11.08).

מנגד, אישר בית המשפט העליון ענישה שלא כללה רכיב מאסר בפועל:

ה. ברע"פ 4079/10 **אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל** (מיום 23.8.10) אושר עונש של"צ בהיקף 180 שעות בלבד בעקבות הרשותה של הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין שהוסלקה בחגורת מכנסיו, לאחר שבית המשפט המ徇ז קיבל את ערעור המדינה וביטל את אי-הרשותה שנתקבעה בבית משפט השלום. ענישה דומה עד כדי זהות, בגין נסיבות דומות ביותר, הושתה בעניינו של הנאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 4200/12 **אבו צניד נ' מדינת ישראל** (מיום 27.6.12).

ו. ברע"פ 2968/12 **כайд אלזיד נ' מדינת ישראל** (מיום 6.5.12) אושר עונש של"צ בהיקף 160 שעות בלבד בעקבות הרשותה של הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין במגן השימוש של רכבו.

בהתאם כאמור, בפסקיקה רבה של בתי משפט השלום ובתי המשפט המ徇זים, ניתן לאתר טווח ענישה הנע על דרכו הכלל בין מאסרים מותניים ועד למספר חודשים מאסר בפועל, כאשר במקרים מסוימים אף אושרו עונשים הכלולים הימנעות מהרשעה. ב"כ הנאשם הציג לפני פסקיקה כאמור, שאין מוצא לפרטה.

כידוע, ניתן בין היתר משקל לשאלת האם הסיכון הוחזקה על גופו הנאשם אם לאו, מכלול נסיבות החזקת הסיכון (בגילופין, אגב אלימות או לאחראית ועוד) וכן לעברו הפלילי של הנאשם. כך למשל, ובאופן בלתי ממצוה, אפונה לענישה רווחת מצד ענישה מקילה במיוחד, ע"י אותה ערכאת ערעורה:

ז. בע"פ (מחוזי י-מ) 18-01-13441 **מדינת ישראל נ' ארמוזה** (ימים 11.2.19) אושר עונש של של"צ בהיקף 100 שעות והתחייבות להימנע מעבירה, بد בבד עם אי הרשות הנאשם, בגין החזקת סיכון בתוך תא כפפות ברכב והחזקת קלע בגב כסא ברכב, והכל לאחר תפיסת הרכב במיחסו משטרתי, לאחר קטטה בין הנוכחים ברכב.

ח. בע"ג (מחוזי י-מ) 28790-05-16 **אלוני נ' מדינת ישראל** (ימים 2.1.17) התקבל ערעור הנאשם ועונש מאסר בן 45 ימים לרצוי בעבודות שירות הומר ל- 30 ימים כאמור, מצד מע"ת ומבחן. באותו נסיבות הצד'יד המערער בסיכון ונסע למקום אליו העייקה אותו אחוט, על רקע וויכוח שלא עם אחר. משהבחן המערער בניידת משטרה השלים את הסיכון לעבר השיחים.

בנסיבות המקירה דנן, תוקן כתוב האישום באופן שיצר עמידות מסוימת באשר לנסיבות ביצוע העבירה. הויל ובפליליים עסוקין, עמידות זו טيبة שתשרה את אינטראס הנאשם. המעת המונח לפני הוא, כי הנאשם החזיק בסיכון על גופו, בסמוך לרכבו, במקום בו היו אנשים נוספים והכל בד בבד עם שהוא בינו במקומם, שהחזיק במברג "להגנה עצמית". אשוב ואזכיר כי כתוב האישום נגד הבן בוטל בהסכם. בנסיבות אלה יצא בהכרח מהנחה מקלה (שכן הנאשם לא היה אחרת) כי הנאשם לא היה מודע להחזקת המברג ע"י בנו.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, בהינתן כי מדובר בחזקה אחת של סיכון אחת, על גופו הנאשם ובנסיבות שתוארו לעיל, תוך התעלמות מshallat היתקנותה של הימנעות מהרשעה (בהעדר טיעון בסוגיה), אני קובע כי מתחם העונש ההולם נع מאסר מותנה ו/או של"צ ועד למאסר בפועל בן 3 חודשים, אשר אפשר וירוצו בעבודות שירות.

**באשר לקביעת העונש המתאים בנסיבות המתחם -** כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

**לחומרה שקלתי את עצמה חזקת הסיכון על גופו הנאשם לאהר הגעתו ברכב למקום בו מצויים אנשים.** עוד שקלתי את כל האמור והודיע בפסקה באשר לצורך להילחם בנוגע לתת תרבות הסיכון לאור חומרת התוצואה האפשרית עקב שימוש בה.

**לקולוה שקלתי את כל אלה:** ראש וראשון- ניתן משקל משמעותי להודיותו וחרטתו של הנאשם, אשר חסר בזמן שיפוטי ולא ניהל הילך סרק של שמיית ראיות. עוד שקלתי העדר עבר פלילי גם בשם לב לגילו של הנאשם (כבן 46); קיום אורחות חיים נורמטיבי (הנאשם עובד בתיקון תקרים כאמור) והיות הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו הכוללת ילדים קטינים - השתת מאסר לרצוי בעבודות שירות בהכרח תפגע ביכולתו לעבוד).

בנוספ', יצוין כי מחוות דעת המmono עולה כי לנאשם נכות צמייה בשיעור 10% בגין תאונת עבודה במהלך מהלכה נפל מגובה, שבר את קרסולו, עבר ניתוחים ובגופו פלטינונות. בשל אלה קיימים קושי בהיליכה ועמידה, כמו גם גזעוז מוח שגרם לדבורי לפגעה בזכרן. בשולי הדברים וכמוהן מועט לקולה, נתתי את דעתני גם לכך כי מדובר בסיכון מטבח רגילה ולא בסיכון בעלת מאפיינים "מחמירים" יותר כלhab ארוכה ומשוננת, שמטבעה עלולה להסביר נזק משמעותי יותר עקב שימוש בה.

בשים לב לכל האמור, אלמלא הדגש על מאפיינו הייחודיים כאמור של הנאשם, שעיקרם העדר עבר, גיל לא צעיר ועל פרנסת המשפחה, נקבע היהיט להשית עליו מסר לRICTO בעבודות שירות. עם זאת, מכלול האמור אסתפק בענישה שעיקרה מסר מוותנה, הצד קנס שיבטה פן מוחשי ולו במידה מה, חלף או השחת מסר.

**אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשין הבאים:**

- א. 3 חודשים מסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ב. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם בשלשה תשלוםimos חודשיים שווים ורכופים החל מיום 19.7.2019 ובכל 2 לחודש שלאחריו. או תשלום אחד מן התשלומים במועד יbia לפרעון מיידי את יתרת הקנס בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.

**זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.**

ניתן היום, ז' אייר תשע"ט, 12 Mai 2019, במעמד הצדדים.